

ALBINA

Revista săptăminală
a aşezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 337

8 pagini — 15 bani

Miercuri 9 iunie 1954

Să folosim învăţămintele anului trecut

Griul dăduse-n pirgă. O mare de spice aurii se întindea până departe spre Grindul Mare. În sat se răspîndi o veste:

— Gata. Dacă mai aşteptăm, pierdem. Şi ca să nu pierdem, începem chiar de miine. A doua zi, cînd zarea s-a luminat, tineri şi virstnici, fete şi neveste minuiu cu iuteală coasele şi seceretele. Era prima zi de ceceriş, în vara trecută, pe melegurile Birladului, la Bugeşti.

Cu multe zile înainte se pregătiseră bugeştenii pentru stringerea recoltei. Încă înainte de începerea secerişului, drapele ridicate pe prăjini înalte anunţau că aria de treer e gata. Butoaie pline cu apă erau rînduite jur împrejur. Sub un umbrar fusese instalată o bibliotecă şi un aparat de radio, mai departe era foisorul de pază. Cetele pentru batoză fuseseră rînduite. Pregătindu-se din timp, bugeştenii au cîştigat bătaia recoltării şi treerişului.

Dar oare peste tot s-au luat anul trecut măsuri din vreme? Nu. Nu peste tot. Iată, de pildă, în raionul Lehliu, mulţi ţărani muncitori au pierdut cantităţi însemnate de boabe pentru că au aşteptat pînă ce griul a dat în răscopt. Multe spice au scuturat încă înainte de a ajunge la batoză.

Succesul recoltatului depinde în primul rînd de felul cum ne pregătim şi cum muncim. Chibzuite îndemni în această privinţă cînd Hotărîrea partidului guvernului apărută de curînd. „Comitetele e-

xecutive ale sfaturilor populare — arată Hotărîrea — vor sprijini şi controla repararea şi punerea în stare de funcţionare a inventarului agricol de recoltat şi treerat din sectorul particular“. Iată îndrumări din care se desprind grija şi dragostea guvernului şi partidului nostru pentru oamenii muncii de pe ogoare, pentru ca ei să nu piardă nici un bob din recoltă.

Putem noi să facem totul pentru ca ziua începerii recoltatului să ne găsească pregătiţi? Fără îndoială că da. Din multe sate ne vin ştiri în care se arată că ţăranii muncitori au cerut cooperativelor să se aprovizioneze cu coase, seceri şi alte unelte. Se pregătesc mecanizatorii de la S.M.T. care vor da mult ajutor în muncile de recoltare, treeriş şi dezmiriştit. Se pregătesc brigăzile artistice de agitaţie care vor face din zilele de recoltare şi treeriş adevărate zile de veselie, voie bună, pentru ca munca să fie mai spornică.

Să nu mai aşteptăm o clipă. Se apropie zilele hotărîtoare ale recoltării. De felul cum ne vom organiza munca, cum vom şti să cerem să fim ajutaţi, de felul cum vom sprijini activitatea sfatului popular, a cooperativei, căminului cultural pentru pregătirea şi desfăşurarea bătaiei secerişului, depinde succesul muncii noastre. Interesul fiecărui om harnic, al întregului popor este acela de a stringe recolta la timp.

Primele zile de apariţie HOTĂRIRII

Despre apariţia Hotărîrii publicată în presă în ziua de sîmbătă 29 mai, activiştii secţiei culturale a sfatului popular raional Tîrgovişte aflaseră încă de dimineaţă. A doua zi directorii căminelor culturale, adunaţi la secţia culturală, au discutat asupra prevederilor Hotărîrii şi au chibzuit împreună măsurile prin care să sprijine executarea la vreme şi în bune condiţiuni a întreţinerii culturilor, recoltatului, dezmiriştitului, arăturilor adînci de toamnă şi colectărilor produselor agricole. În ziua de 1 iunie n-a fost sat din raionul Tîrgovişte în care să nu se organizeze sezători şi să nu se prelucereze Hotărîrea.

În Bucşani şi Văcăreşti au luat parte la prelucrea Hotărîrii şi la şezătoarea organizată cu acest prilej peste 500 de ţărani muncitori. În multe sate ale raionului Tîrgovişte ţăranii muncitori au cerut conducerii căminelor culturale să organizeze programe artistice la locul de muncă.

Oamenii de ştiinţă din ţara noastră se ocupă îndeaproape de găsirea de noi soiuri de seminţe, prin încrucişare, care să dea recolte cît mai mari.

În fotografie vedem pe agrobiologul (cercetător al vieţii plantelor) V. Şiclovan, de la staţiunea experimentală Lovrin din raionul Sinnic, laul Mare, controlînd la microscop un nou soi de orz de toamnă.

Din satele Patriei noastre

De ce am transformat eu rariţa în prăşitoare

Ani de-a rîndul mi-am pus fel de fel de întrebări. Pămînt aveam destul pentru familia mea, însă mai în fiecare primăvară trebuia să cumpăr porumb pentru mîncare. Nu-mi dădeam seama de ce. Nu muncesc eu bine? O fi ploaia de vină care nu vine la timp? Abia de vreo 2—3 ani încoace am izbutit eu să mă lămuresc. Veneau prin sat ingineri şi tehnicieni de la raion. „Vino varăşe Lepădatu pe la căminul cultural“, mi-au spus. M-am dus. Acolo sala era plină de ţărani muncitori din sat. Un tehnician ne-a vorbit tocmai despre ceea ce ne durea. Ne-a spus de ce nu izbutim să scoatem

noi mai mult porumb la hectar. Cum era să obţinem o producţie sporită la porumb, cînd mai toţi prăşeam porumbul odată cu sapa şi a doua oară îi dădeam cu rariţa, apoi îl săceam muşuroi? Cum m-am întors acasă am şi luat rariţa şi am dus-o la fierar să mi-o transforme în prăşitoare.

În anul 1952 pe la sfîrşitul lunii mai, prin părţile noastre a căzut brumă, care a distrus o bună parte din culturile prăşitoare. Alţi porumbul cît şi celelalte culturi eu le-am semănat din nou. Ploaie însă n-a căzut nici un strop. Totuşi am scos 700 kg. porumb la hectar. I-am dat prăşi-

le numai cu prăşitoare. Ceilalţi ţărani muncitori din comună care au întrebuinţat rariţa şi au făcut muşuroi la porumb, n-au sules aproape nimic. Acum sînt mulţi ţărani muncitori în comună care au transformat rariţele în prăşitori.

Anul acesta eu am însă-mînţat o parte din culturile de porumb şi floarea soarelui în cuiburi aşezate în pătrat. Sînt hotărît să aplic cîte 4 prăşile la porumb şi la floarea soarelui, pentru că numai în felul acesta voi duce în ograda mea recolte cît mai bogate de cereale.

Petre I. Lepădatu
ţaran muncitor din com.
Osica de Sus, raionul Băiş

Batozele vor funcţiona cu ajutorul motoarelor electrice

La ariile electrificate, luminate de puternice becuri, munca, organizată pe mai multe schimburi, poate fi neîntreruptă zi şi noapte. Aici munca este mai spornică, timpul de treeriş se scurtează, iar pierderile de cereale se reduc la mai puţin de jumătate. În acelaşi timp, batozele fiind acţionate de motoare electrice, tractoarele pot face dezmiriştitul, lucru foarte impor-

tant pentru sporirea recoltei anului viitor.

Aşa au înţeles şi anul acesta muncitorii Energo-Combinatului Nr. 1 Constanţa să electrifice un număr şi mai mare de arii. Acum ei lucrează la electrificarea ariilor din comunele Moşneni, Castelu şi Techirghiol. În mod deosebit, cu multă însufleţire, au lucrat tinerii Onescu Nicu, Buşcă Gheorghe şi maiştrii

Pirşcoveanu Florea şi Stînghie Aurel. Cu toţii şi-au luat angajamentul ca lucrările de electrificare a ariilor să fie terminate pînă la 15 iunie 1954. În total vor fi electrificate ariile din 22 comune. Astfel, peste 50 de batoze vor fi puse în mişcare, cu ajutorul energiei electrice.

C. Constantinescu
corespondent

Pentru o recoltă bogată de porumb

4000 Kg

Pînă acum un an ţăranul muncitor Constantin V. Ioan din comuna Dridu, raionul Urziceni, nu scotea mai mult de 13-14 saci de porumb boabe la hectar. Lucrînd după metode apucate din bătrîni el prăşea porumbul numai de două ori şi făcea şi muşuroi.

Anul trecut Constantin V. Ioan şi-a schimbat felul de muncă. El a dat toată

atenţia sfaturilor primite de la tehnicieni. A însă-mînţat porumbul în ogor făcut din toamnă, l-a prăşit de

patru ori fără să mai facă muşuroi şi în toamnă, la cules, a dus acasă de pe un hectar 4.000 kg. porumb.

1100 Kg

ÎN 1952
DUPĂ 2 PRĂŞILE
CU MUŞUROIT

ÎN 1953
DUPĂ 4 PRĂŞILE
FĂRĂ MUŞUROIT

Jocuri distractive

CARTE DE VIZITĂ

RADU T. RADA

Aviator

În această carte de vizită se ascund numele a trei orașe din țara noastră. Iată cum se dezleagă. Amestecăm literele și găsim soluția jocului: ARAD; TURDA; ORAVITA.

CARTE DE VIZITĂ

E. M. CIOC

Rotar

Amestecând literele acestei cărți de vizită, veți găsi titlul unui roman despre viața țărănimii din patria noastră. După acest roman s-a creat și un film.

SĂRITURA CALULUI

	1	2	3	4	5
1	E	I	A	O	O
2	P	A	V	N	R
3	C	A	A	D	C
4	V	O	S	A	U
5	M	O	N	T	A

Pornind dintr-un punct anumit în săritura calului de la șah, veți afla titlul unui roman istoric, precum și autorul lui.

VITRINA LITERARĂ

T. DEM. SPETIN

Telină

Amestecând literele acestei coperti de carte, veți afla titlul unui roman despre lupta pentru colectivizarea agriculturii în U.R.S.S.

DEZLEGAREA JOCULUI
„LA CĂMINUL CULTURAL“

DIN Nr. 336

Orizontal: 1. Cor. — Sportiv. 2. Or. — Șir. — Fete. 3. Dare. — Im. — Aer. 4. Așezământ. — S. 5. S. — Cămin. — RB. 6. Literatură. 7. Butoni. — E. — Op. 8. Amară. — Piesă. 9. Dirijor. — Dur. 10. Ine. — Arătură. 11. Ta. — Irig. — Cit. 12. A. — Noi. — Ana. — E.

Stepan Gheorghe, din comuna Tîrnova, raionul Ineu, ne întreabă: CUM SE STABILEȘTE IMPOZITUL APICOL?

Așa cum arată ultimul Decret apărut la 11 mai 1954, impozitul apicol se stabilește pe baza unui venit mijlociu, pe grupe de raioane. Există cinci grupe de raioane. În prima grupă de raioane, impozitul pe venit este de 60 lei, pentru fiecare stup de albine sistematic sau simplu. În grupa a doua, impozitul scade la 50 lei, în a treia la 40 lei, în a patra la 30 lei și în sfârșit în a cincea la 20 lei pentru fiecare stup de albine. În ce privește grupa de raioane de care aparține, cetățeanul se interesează la secția financiară a sfatului popular raional.

Gheorghe Simion, din comuna Grația, regiunea Pitești, ne întreabă: CUM SE POATE REDESCHIDE UN PROCES DE PARTAJ?

Vă răspundem că în principiu se poate cere repunerea pe rol și fixarea unui termen în proces de către una din părți, dar partea

Primul an la școala satului

„S-a scurs un an de activitate în învățămînt — primul din cariera mea — și nici nu știu cînd a trecut așa de repede“. Aceste vorbe le rostește adesea colegilor săi de muncă Paraschiva Toma.

Intr-adevăr, timpul a trecut pe nesimțite. Cînd pășești într-o muncă nouă, care-ți place, îți închini toată puterea de lucru pentru a fi de folos oamenilor. Și Paraschiva Toma n-a precupețit nici timp, nici osteneală. A muncit mult și cu răbdare și la școala unde predă o materie atît de frumoasă ca aceea a științelor naturii, cît și în sat cu oamenii. Cînd Paraschiva Toma ține conferințe la căminul cultural, sala este mai plină ca de obicei.

Activitatea în învățămînt la sat cere pricepere, răbdare și muncă încordată. Pentru tovarășa Paraschiva începutul n-a fost de loc ușor. Venea de la oraș; născută, crescută în alte condițiuni de viață. Anii de învățămînt nu pot să-ți deslușească toate problemele ce ți se pun în cale. Neajunsuri se mai ivesc destule. Unii se dau în lături, fug din fața greutăților. Nu este felul Paraschivei să se dea ușor bătută. Este drept, a avut de îndurat și unele neplăceri, a trebuit de multe ori să-și întoarcă fața ca să alunge lacrimile ce-o podideau, dar tot nu s-a lăsat înfrîntă.

În mijlocul elevilor uita de orice neplăceri. Vorbea cald, lîpede și convingător. Școlarii — și mici și mari — o îndrăgeau, o socoteau prietenă apropiată. Cei mici sînt zecile de elevi din școala de 10 ani din Drăgănești. Cei mari sînt oameni de vîrstă înaintată, unii cu timpurile încărunțite, dar și ei tot școlari. Învăță ceea ce nu le-a fost cu putință în trecut. Unii pătrund filul slovelor; alții studiază învățătura marxist-leninistă. Tutorul, Paraschiva Toma le este un bun sfătuitor și de aceea este așteptată cu mult drag.

Lucrătorii din învățămînt trăiesc în aceste zile, împreună cu elevii lor, clipe însemnate. În școală „primăvara se numără bobocii“. Paraschiva Toma are ce număra. La științele naturii, din toată școala doar 2 sau 3 elevi n-au rezultate bune. La cei mai mulți, în catalog, în dreptul științelor naturii stau frumos scrise notele 4 și 5. Ceilalți școlari se prezintă tot atît de bine. Împreună cu Ștefan Manea, Neaga Alexandru, alți 12 foști neștiutori de carte au deprins scrisul, cititul și socotitul.

Sfîrșitul primului an de muncă aduce în inima Paraschivei și a elevilor ei, bucuria muncii împlinite.

A. VASILESCU

Vreau să devin corespondent

La redacție vin aproape zilnic scrisori prin care mulți din cititorii revistei noastre ne întrebă: „Cum pot deveni corespondent?“

De pildă, tovarășul Croitoru Dumitru ne scrie:

„Dragi tovarăși,

Sînt elev la liceul din Dorohoi. În fiecare zi fac drumul spre școală printre holdele celor din Ezer, de unde sînt și eu. Cunoșc amănunțit munca lor. Dar despre munca, realizările, frământările lor nu s-a scris în presă mai nimic. Și totuși acești oameni harnici sînt vrednici de viața nouă. Iată de ce, dragi tovarăși, vreau să devin corespondentul revistei „Albina“. Doresc ca prin scrisorile mele să informez această revistă despre munca de azi a țărănimii muncitoare, despre ajutorul dat de partid, de clasa muncitoare, despre viața nouă a țărănilor muncitori. La început nu-mi va fi ușor.

Știu. Cu ajutorul vostru însă, cred că voi deveni un corespondent activ și voi căuta să antrenez și pe alții în această activitate frumoasă pe care o cunoșc și din broșura lui Kalinin adresată corespondenților și intitulată „Despre presă și corespondenții de presă“.

Cu salutări tovarășești,

Croitoru Dumitru

elev cl. IX-a

Liceul de băieți din Dorohoi

Colectivul revistei noastre primește cu multă bucurie asemenea scrisori. Ele arată dragostea pe care o au oamenii muncii de la orașe și sate față de presa nouă, față de regimul nostru democrat-popular. De aceea, noi urăm spor la muncă celor ce doresc să devină corespondenți de presă asigurându-i că îi vom sprijini în noua lor muncă.

vinde sau cumpăra decît cu autorizația obținută de la Direcția Generală a Organizării Teritoriului din Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Cererile se pot înainta și prin secțiile agricole ale sfaturilor populare raionale sau regionale. În cazul în care terenul se află în raza vetrei satului, el se poate vinde sau cumpăra cu autorizarea sfatului popular comunal. Aceste reguli sînt obligatorii pentru toți cetățenii.

M. Tohăneanu din com. Ghimeș-Făget, raionul Moinești, ne întreabă: CUM SE STABILEȘTE IMPOZITUL PE UNELE INCASĂRI ALE CĂMINULUI CULTURAL.

Impozitul pe veniturile realizate de căminul cultural prin spectacolele de cinematograf care au loc în sala căminului este fixat prin dispozițiile Ministerului de Finanțe la 5 la sută. Deci nici un organ financiar nu poate lua un impozit mai mare de 5 la sută asupra încasărilor obținute prin rularea unui film în sala căminului cultural.

Din activitatea

culturală de masă

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ
INTRE CĂMINELE CULTURALE

„Nimeni nu s-a născut învățat“ are obiceiul să spună adesea tovarășul Haiduc, directorul căminului cultural din comuna Sebiș, raionul Gurahonț. S-a îngrijit de aceea să organizeze mereu conferințe și consfătuiri în care țărăanii muncitori ce au obținut recolte mari să vorbească celorlalți.

Echipele artistice au dat reprezentații și în alte comune și sate ale raionului, precum și în raionul vecin, Ineu. La 15 mai, bunăoară,

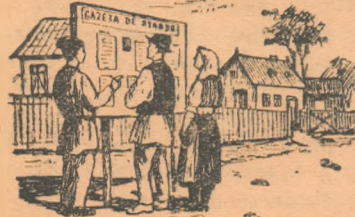
echipele artistice au plecat pentru schimb de experiență în comuna Hălmaglu. Aici ca și în celelalte locuri pe unde au mai fost, au împărtășit din metodele lor de muncă localnicilor, învățînd în același timp de la ei.

Munteanu I. Vitalie
corespondent

GAZETA DE PERETE DIN BUDA

Amurgise cînd am ajuns în comuna Buda din raionul Zeletin. În vreme ce oamenii treceau încolo și încoace, care cu sape pe umeri, care cu prășitorile în căruțe, am aruncat și eu ochii pe un articol al gazetei de perete în fața căreia se opreau mereu cite unul-doi dintre țărăanii muncitori de pe uliță.

— Ia uite Ioană, Constantin Dănilă e la frunțași — spuse un flă-

cău către fața care rămăsese un pas în urmă... De asemenea, Neculae N. Darie, C. Onofrei, Gh. Luca și alții au fost între primii la plivit și prășit — citi mai departe flăcăul.

S-au mai uitat ei ce s-au mai uitat la articole, apoi s-au depărtat și în locul lor văzui poposind un bătrînel. Citea articolul care vorbea de chipul cum a fost demascat chiaburul Constantin I. Parfenie, care a căutat să-i convingă pe unii țărani muncitori din Buda că mai e vreme berechet pentru îngrijitul culturilor.

— Asta s-o creadă el, chiaburul. Noi mergem înainte, numai înainte, mai spuse moșul. Apoi își luă sape pe umăr și o porni spre vatra satului.

C. Predescu
corespondent

BIBLIOTECA SĂTEASCĂ
DIN COMUNA RUNC

Biblioteca satească din com. Runcu, raionul Tg. Jiu, are peste 1.300 volume. Zilnic țărăanii muncitori vin la bibliotecă să ceară cărți. În afară de cititorii individuali ai bibliotecii, în Runcu mai sînt organizate și două cercuri de citit în colectiv. Unul funcționează în casa celui mai bun cititor, Popescu David și altul la căminul cultural.

Cititorii cei mai sîrguincioși sînt Popa Constantin, Chirculescu Ion, Spiridon Popescu, Furtună Gheorghe și alții. Ei folosesc din plin învățămintele din cărți în munca lor de zi cu zi. Cei mai buni cititori sînt totodată frunțași în muncile agricole.

I. Stîncă
corespondent

Dreapta JURIDICĂ

adversă poate să ceară perimarea (anularea) procesului, dacă a trecut un an de zile de cînd s-a suspendat sau a fost scos de pe rol procesul.

În ce privește rolul tutorelui, nu mai poate fi vorba de o persoană minoră decît sub vîrsta de 18 ani și mai mult decît atît, așa cum este reglementată această problemă de noul cod al familiei, încă de la vîrsta de 14 ani minorul poate sta singur în proces. Deci nu mai puteți îndeplini rolul de tutore legal, dat fiindcă este vorba de o persoană care a împlinit vîrsta de 18 ani.

Pop Gheorghe Dumitru din comuna Domnin, raionul Jibou, ne întreabă: CARE SÎNT CONDIȚIILE PENTRU VINZAREA ȘI CUMPARAREA PĂMÎNTULUI?

Așa cum prevede legea, dacă terenul se află în afara vetrei satului, adică este teren pentru muncile agricole, el nu se poate

Tribuna frunțașului

Cîteva însemnări din munca mea

De la început mi-a fost drag să muncesc în comuna Heleşteni. Am întâlnit aici conducători harnici, pricepuși. Despre munca lui Pricop Dumitru, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal, despre munca lui Ilașcu Ilie,

agentul agricol, sau a celorlalți salariați ai sfatului aș avea multe de povestit. Cu ei m-am sfătuit la diferite ședințe. Am chibzuit împreună cum trebuie organizată și dusă munca de îndrumare a țăranilor muncitori pentru obținerea de recolte bogate. Totodată ei m-au ajutat ca să pregătesc conferințe cu exemple concrete luate din viața satului, pe care le-am ținut apoi la căminul cultural. Acum cînd văd că în această comună s-au însămînțat din cele 320 hectare cartofi, 60 hectare în cuiburi așezate în pătrat, precum și alte realizări frumoase, îmi tresaltă inima de bucurie. Heleştenenii sînt oameni harnici, însă nu se dezbară ușor de obiceiurile vechi. La început mi-a fost cam greu să-i fac să înțeleagă ce folose aduce prașila de trei ori la porumb fără răritat și fără mușuroit. Cu răbdare am reușit să-l conving pe cît mai mulți dintre ei, să-și transforme rarițele în prașitori. Acum, din cele 40 de rarițe cîte erau în comună, aproape toate au fost transformate în prașitori.

Nici țăranii muncitori din Bălțași nu se lasă mai prejos. Agentul agricol Florea Eugen, are multă inițiativă. Totuși cred că ar putea să muncească și mai bine. Și mai cu seamă ar trebui să fie ajutat mai mult de către comitetul executiv.

Zilele trecute i-am găsit pe Istrate Ion, Ion Baciu și pe alți țăranii muncitori din Bălțași plivind griul a doua oară. Munteanu Petre dădea zor cu prașitul la sfecla de zahăr. I-am cerut puțin sapa și i-am arătat cum trebuie să facă prașila. Apoi i-am explicat pe îndelele cum se fac și celelalte la adîncime din ce în ce mai mare.

Așa prevede agrominimul și așa a muncit Pal P. Iancu din satul Sirca, decorat cu Ordinul Muncii cl. III-a, de a scos anul trecut 36.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

După cîte cunosc, aceste două comune de care eu răspund sînt în prezent printre cele frunțașe pe raion în muncile de îngrijire a culturilor. Însă lucrările pentru recolta anului acesta nu s-au terminat. Odată cu muncile de întreținere trebuie să ne pregătim pentru recoltare și treeriș, ca să asigurăm pe deplin pîinea întregului nostru po-

MURAVSCHI TEODOR
tehnician agricol,
raionul Tg. Frumos

Ați știut ce se poate obține din bumbac?

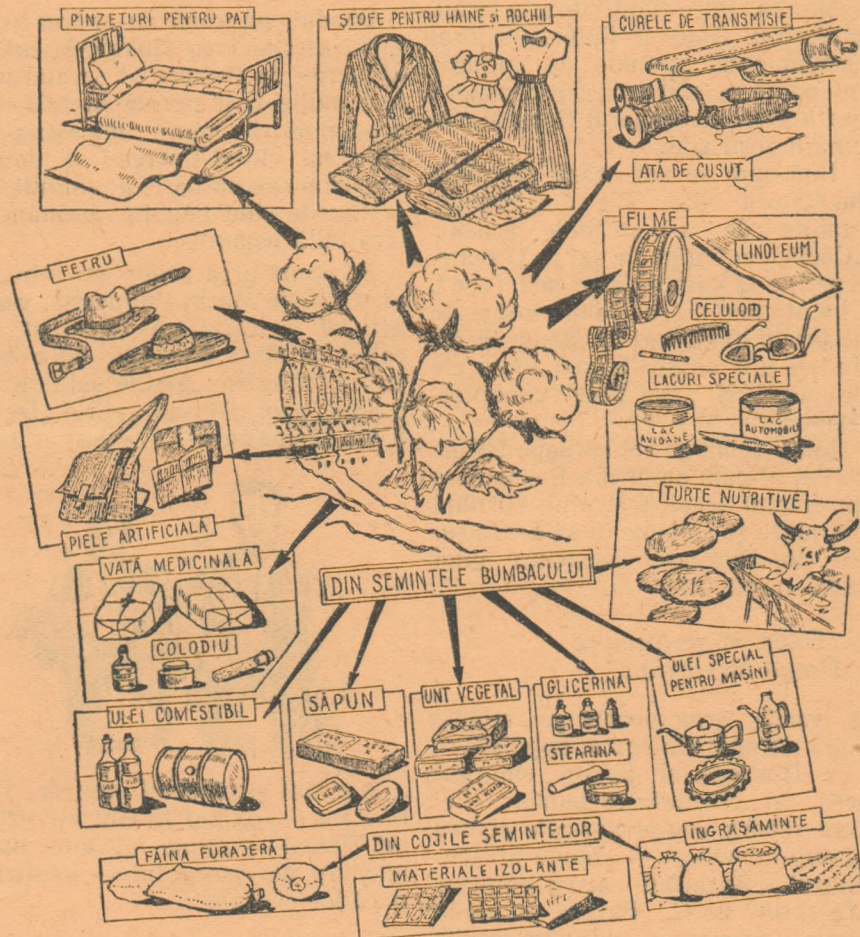
Gonit de urgia vremurilor trecute, un unchiuș de prin părțile Craiovei, Matei Dobre, plecase în pribegie. Intors acasă după ani de umblet, povestea minunile văzute într-o țară depărtată, unde nimerise el, în India. Susținea morțiș că acolo a văzut cu ochii lui niște copăcei pe care cresc oițe nu mai mari decît puiul de găină abia ieșit din ou și care dau o lină moale ca un puf.

Unchiușului i-a fost dat să vadă după un timp, și aici, la noi în țară, crescînd asemenea plante, cu puful alb, care nu e altul decît bumbacul, cea mai însemnată materie primă pentru țesături.

Din fibrele lungi de bumbac se țes în fabrici pinzeturi pentru pat, stofe pentru haine și rochii. De asemenea, se fac curele de transmisie, ață de cusut, etc. Din firele mai scurte se face fetru, vată medicinală, apoi mătase și piele artificială, linoleum, colodiu, celuloză, filme, lacuri pentru avioane și automobile și cîte și mai cîte. Semînțele de bumbac cuprind 15—22

la sută ulei, care după ce este rafinat e unul dintre cele mai fine uleiuri, aproape tot atît de gustos ca cel de măsline. Resturile de la rafinare se folosesc la fabricarea săpunului, glicerinei, untului vegetal și stearinei vegetale, precum și a unor uleiuri speciale pentru mașini. De la presarea uleiului rămîn turte bune pentru nutrit vaci, oi, capre. Și cojile de semințe se folosesc. Măcinate, dau o bună făină furajeră. Ele pot fi folosite și ca substanțe izolante, ca îngrășăminte, etc.

În Uniunea Sovietică se recoltează în medie 2.000 kg. bumbac brut la hectar, adică de 6 ori mai mult decît în India și de 2 ori și jumătate mai mult decît în Statele Unite. În țara noastră, avînd sprijinul prețios al Uniunii Sovietice, pe același pămînt pe care capitaliștii susțineau că nu se va putea produce niciodată bumbac, se obțin acum recolte de 800—1.000 kg. iar acolo unde s-au folosit metodele cele mai înaintate de cultivare s-a recoltat chiar 1.500 kg. bumbac la hectar.

Izvoare de belșug

Tot drumul pînă la Dumitrana, tovarășul Tăutu Erofei, bătrînul tehnician legumicol al raionului Mihăilești, n-a mai ostenit povestindu-mi de vrednicia dumitranelor. Indată ce am trecut Sabarul, cele ce mi-au fost povestite mi se înfățișau în fața ochilor. Culturile păreau uriașe covoare țesute în fire verzi, care de care mai curate și mai frumoase.

— Sînt ale gospodăriei colective „1907” — îmi spune tovarășul meu de drum de parcă mi-ar fi ghicit gîndul.

Ajunși la gospodărie, ne-am dus să vedem cartofii puși la iarovizat în podul șurii.

— Vă mai aduceți aminte, tovarășe agronom, cît v-ați necăjit acum un an să ne învățați cum să iarovizăm cartofii pentru plantarea de vară a lor? — zise brigadierul Ion C. Sandu, întorcînd totodată cartofii pe partea cealaltă. Însă la recoltat am scos de pe cei 12 ari 1.900 kg cartofi.

— Anul ăsta cu cele 6.000 kg. cartofi puși la iarovizat vom planta 3 hectare în cuiburi așezate în pătrat — intră în vorbă Ganciu Ion, care îngrijește de acești cartofi stropindu-i zilnic și întorcîndu-i la 7 zile.

Tovarășul Tăutu Erofei îi privi mulțumit și le spuse:

— Nu uitați pe la 25-30 iunie să plantați cartofii, apoi să-i prașiți de cel puțin 4 ori.

La întoarcere ne-am abătut și pe la gospodăria agricolă colectivă „Munca” din satul Neftiu-Virteju.

— Nu mă răbdă inima să trec și să nu mă opresc oleacă și pe la colectivității ăștia, spuse iar bătrînul.

În grădina ne-a întîmpinat colectivistul Cristea Petre.

— Roșiile pe care le vedeți aici de vale, vreo 4.000 fire, le-am crescut în ghivece nutritive—ne lămuri el. Pe vreo 500 metri pătrați, castraveții pregătiți tot în ghivece nutritive s-au făcut buni de mîncat.

Pe toate cele 20 hectare de grădina pregătită de irigat am și făcut prima prașilă la roșii, dovlecei, castraveți și altele. Anul trecut noi am obținut de pe suprafața de răsadnițe plantată cu castraveți 20.000 kg. la hectar, iar la roșiile de cîmp am scos 22.000 kg. tot la un hectar. Anul acesta aplicăm la timp toate lucrările agrotehnice căci vrem să scoatem mai mult.

Ing. VERONICA DRAGUȘANU

Un ajutor frățesc

Peste Sîntimbru s-a revărsat dimineața. Țăranii muncitori echipați cu sape, săpăligi, prașitori, se îndreaptă grăbiți către ogoare: îi așteaptă munca cîmpului. Numai Curta Victor nu se omoară cu firea. Stă pe prispă și-și fumează agale țigara.

— Hai la prașit, măi Victore! Ți-au crescut buruienile în bucate și-i păcat!... se adresează Curta T. Ion, lui Curta Victor.

— Nu merg încă! Porumbului, știu eu, îi ajung două prașile. Una cam pe la Sîmpietru și alta după Sîntilie.

— Nu-i bine așa, Victore, ascultă-mă pe mine! Buruienile înăbușe culturile, pămîntul prinde scoarță...

— Ia nu mai face tu pe dascălu cu mine. Plugari au fost și tata și bunicul, și ei tot așa munceau!...

Ajuns la cîmp, Curta T. Ion privi din nou ogorul lui Curta Victor. Doar hatul îi desparte. Porumbul nemuncit este galben și firav. În lanul de grîu au crescut mai mari rapața sălbatecă și

pălămida. „Pămîntul îți dă, dar în traistă nu-ți bagă!”—își spusese el și porni cu prașitoarea prin lanul său de porumb. Ți-e mai mare dragul să-l privești. Cuiburile verzi, fragede, brăzdează ogorul în linii drepte. A semănat un hectar și jumătate în cuiburi așezate în pătrat. Acum poate să meargă cu prașitoarea și în lung și în lat.

Adunare populară la căminul cultural. Sala-i înțesată de țăranii muncitori. Inginerul agronom Rotaru Emil, venit de la Alba Iulia, de la raion, va vorbi despre felul cum trebuie întreținute culturile. A venit și Curta Victor. N-ar fi venit, că el de obicei vine foarte rar la cămin, dar l-a invitat însuși agronomul.

După conferința agronomului, a vorbit și agentul agricol Benga Florian.

Apoi, la cererea celor din sală, Curta T. Ion începu să povestească despre felul cum își muncete el ogorul. Către sfîrșitul

vorbirii se îndreaptă puțin spre locul unde stătea prietenul și vecinul lui, Curta Victor, și zise: „Ar trebui ca fiecare din noi să declare război buruienilor din culturi. Nici o buruienă în culturile noastre! Să nu faceți ca vecinul meu, Curta Victor. El se poartă ca o mamă vitregă cu porumbul, grîul, cartoful și toate celea. Li mîncă buruienile mîncarea din strachină și el stă cu mîinile în sîn!...”

Curta Victor simțea ațintite toate privirile spre el. Ar fi intrat în pămînt de rușine. Inima îi bătea năvalnic în piept. Gîndurile îi spuneau că Ion Curta are dreptate, dar tocmai el să-i spună acestea față de toată lumea, tocmai el, prietenul lui?!

A doua zi Curta Victor era la cîmp și el și nevasta și copiii. Luptau de zor cu buruienile din culturi. Alături trebuia luată pe ogorul său Curta T. Ion. El își privea pe furie prietenul și era mulțumit că l-a îndreptat pe drumul cel bun. **AUREL BABEANU**

Pe cei mai buni i-am întâlnit la raion

Sunetele melodioase ale unei fanfare sparg liniștea dimineții. Un convoi de zeci de care și tractoare împodobite cu steaguri și lozinci intră cu alai în Alexandria.

Sînt artiștii amatori ai căminelor culturale din Pielea, Mirzânești, Ștorobăneasa, Atirnați și Puținței. Ei au venit în haine de sărbătoare la faza raională a concursului, în frunte cu președinții de sfaturi populare și directori de cămine culturale.

PENTRU PRIMA OARĂ PE SCENA

Nu odată și-au plecat privirile în pămînt cei din Atirnați, cînd venea vorba despre viața cultural-artistică din comuna lor. Nu aveau oamenii activitate organizată. Iată însă că cei de al treilea concurs al artiștilor amatori a făcut ca și din mijlocul lor să răsară adevărate talente. Astăzi căminul din Atirnați se fălește — și pe drept cuvînt — cu echipele de cor și dansuri, cu soliștii vocali și instrumentiști.

Incepe întrecerea. Cortina pluşată dispăre foșnind și odată cu ea și orice șgomot din sală. Pe scenă, emoționați, dar nerăbdători, cei peste 40 de coriști așteaptă semnul dirijorului și vocile tinere pornesc năvalnic:

*„Hai să facem o gospodărie
Colectivă și la noi în sat.
Munca să ne fie bucurie,
Viața să-nflorească ne-ncetă!...”*

cîntă pe 3 voci tînăra echipă de cor, formată din întovărășiți și țărani muncitori individuali. Spectatorii care au umplut sala pînă la refuz îi aplaudă cu însuflețire. Și cîntecele urmează unul după altul într-o interpretare armonioasă.

— Dansul „Rudăreanca” — anunță apoi Jigă Niță, prezentatorul de program. Cele 6 perechi de dansatori în costume naționale — băieții cu căciuli brumării, fetele cu cămăși înflorate și în zăvelci — pornesc în șir vioi cîte unul.

— Ciocanele sînt și ele de multe ori în întrecere, așa cum sîntem noi acum — spune prezentatorul. — Urmează acum „Sirba trei ciocane”.

Și-ntr-adevăr, tinerii dansatori au arătat că sînt în întrecere. Ei au executat cu mult foc jocul extraordinar de vioi, cu pași mărunți și mai mult pe loc și au cules ropote de aplauze.

„De unul singur”, așa se cheamă briulețul pe care l-a jucat Petre

Ignat, care s-a întrecut pe sine în deseale combinații ale mișcărilor mărunte.

I-A AJUTAT „NEA TASE”

Țăranii muncitori din Pielea au îndrăgît mult căminul cultural pe care-l părăsesc adeseori după miezul nopții. Un ajutor însemnat au primit artiștii amatori din partea raionului. Infruntînd vitregia iernii, profesorul Atanase Botez, dirijorul corului casei raionale de cultură, nu odată a stat aplecat deasupra partiturilor cu dirijorul Popa Marin pînă-n zorii zilei.

Iată cum se adresează citeodată învățătorii din Pielea, copiilor înainte de a-i trimite acasă: „Copii, anunțați în sat: Diseară repetiție la cămin. Vine nea Tase”. Cuvinte puține, care aduc însă sute de țărani muncitori la cămin, făcîndu-i să uite oboseala unei zile grele de muncă. Și „nea Tase” vine-ntotdeauna...

Iată-i acum pe cei aproape 100 de coriști ai căminului din Pielea care au umplut scena teatrului, stîrnind murmure și aplauze în sală. Glasurile lor pornesc asemenea unui șuvoi nestăvilnit:

*„Foaie verde lozioară
Dragă Marioară...”*

și vocile armonioase se mlădie după melodia cîntecului popular.

— Din zori și pînă-n amurgul serii, în vîlvătaia cărbunilor, fierarii repară unelte agricole pentru țărani muncitori — anunță prezentatorul. Ascultați acum cîntecul „Fierarul” de C. Palade. În ciuda vîrstei înaintate a coriștilor, vocile suie, suie, năvalnic și săltăreț.

Cîntecele din repertoriul bogat și atractiv, urmează unul după altul: „Badea-l meu e tractorist”, „In

poeniță”, „Cîntecul prieteniei”, Sub al păcii stîndard”, etc., toate pe patru voci.

Dar nici soliștii nu se dau bătute. Radu Cernat, deși are peste 50 ani, se ia la trîntă — vorba lui — cu toți tenorii din regiune. El a cîntat cu multă căldură cîntecele populare „Foaie verde măghiran” și „Foaie verde de negară”.

O impresie frumoasă a lăsat și bătrînul clarinetist Tudor Rîntiță, care a cîntat „Spoitoreasa” și o horă.

FLUERAȘI ÎN PUȚINȚEI!

Deodată pe scenă au apărut 6 oameni vîrstnici cu fluiere în mîini. „Fluerași în Puținței!” se aud mai multe voci mirate în sală. Pe spectatori i-a uimit măiestria cu care au cîntat fluerași o doină. Melodia răscolitoare a amintit de vremurile cînd bogații jecmăneau fără milă poporul.

Pe scenă urcă acum un om în vîrstă. Este Marin Putineanu, vechi activist cultural. Acompaniat de cobză, el cîntă din fluier cu o deosebită măiestrie „Doina satului” și o horă, apoi cîntecul satiric „De-ar fi via sus pe casă”.

A cîntat și bătrînul cobzar Ilie Boteanu — „Cînd le cînt eu sirba lui Ținică — spune el cite unui unchiuș de seama lui — le sfîrșie flăcăilor cîlcăiele”.

NUMAI DUPĂ CITEVA LUNI

A urcat pe scenă tînăra formațiune artistică a căminului cultural

din Ștorobăneasa. Ea a luat ființă abia la începutul acestui an, în cîntecul concursului.

Tînărul țaran muncitor Gușe Florea, dirijorul corului, a muncit nopți întregi cu tinerii. Repertoriul pentru el a fost o preocupare de seamă. El a îmbogățit atît repertoriul corului, cît și pe cel al soliștilor, reușind ca acesta să fie strîns legat de viața satului, de preocupările țaranilor muncitori. Un loc de seamă în repertoriu ocupă cîntecul popular, creațiile compozitorilor sovietici, precum și ale compozitorilor romîni contemporani. Printre bucățile frumos executate au fost și „Bade bădișor”, „Cîntecul prieteniei” de Radu Palade și „Liliacul freamătă” de Sfeșnicov. Au urcat apoi pe scenă tinerii acordeoniști Gheorghe Vătu și Ion Ilin. Mult l-au rugat pe directorul căminului să-i ia și pe ei la concurs. — O să vă iau — le-a răspuns directorul, — dar n-o să mă faceți cumva de rîs? Și iată că tinerii soliști deși fac primii pași în muzică, nu l-au făcut de rîs. Ceva mai mult, l-au făcut să se mîndrească.

NU I-A ÎNTRECUT NIMENI

Dansurile prezentate de căminul cultural din Mirzânești au uimit întreaga asistență. Tînăra formație îmbrăcată în frumoase costume

naționale — băieții cu briie roșii, iar fetele în fote, — a executat cu mult foc „Sirba dogarului”, „Zvicul” și „Zdroboleanca”,

*„Frunză verde iasomie
Dragu-mi-i-n gospodărie
Să privesc holda bogată
Că-i a noastră, neică, toată...”*

răsună în sală strigăturile odată cu jocurile vioaie, stîrnind ovațiile mulțimii.

Privindu-i și ascultîndu-i cu atenție pe artiștii amatori, înțelegi mai bine înnoirile ce se petrec în satele din patria noastră.

V. DEȘLIU

...Plouă. Azi oamenii n-au văzut soarele.

Sala așteaptă să apară dirijorul corului din Bărcănești. Deodată pășește înainte un flăcăiuș care parcă ieri a terminat clasa 7-a elementară. Spre surprinderea multora, el urcă pe podium. Fetele, flăcăii, oamenii cu părul alb din cor îl privesc țintă. Un semn scurt, apoi cîntecul erupe...

...Plouă. Norii supărați au acoperit cerul micului centru raional — Urziceni. Ce dimineață mohorîtă! De dimineață mă temeam că nimeni nu va străbate, pentru întrecerea artistică, plasa de apă ce coboară peste întreg Bărcăganul. Dar oamenii au venit de departe pe jos, în căruțe descoperite. Au trecut peste riuri, prin vaduri, ori cu bărcile... Au venit totuși 3 sate.

Din haine ies aburi. Și ce dacă ceru-i întunecat? Fetele rid și-și împletesc părul ud, bătrînii nu se lasă mai prejos:

— Ne-a plouat... o să mai creștem...

Corul povestește, în vremea asta, despre dragoste și o dimineață de muncă la cîmp, despre mîndria colectivităților din Bărcănești — frunțași pe raion la îngrijirea culturilor. Iar dirijorul a uitat de mulțimea ce-l urmărește din sală. Il vîd bine, Zimbește, ca un copil fermecat de-o poveste nemaiauzită. Deși podișca de pe care dirijează e înaltă, el trebuie să se înalțe pe vîrfuri ca să cuprîndă cu privirea pe toți coriștii. Și-a scos haina, și-a sumecat minecele cămășii albe.

LA 20 DE ANI

De-ar avea cravată roșie, ai jura că-i un pionier din clasa 7-a.

Între două cîntece ale corului, dirijorul cîntă la mandolină cîteva melodii populare. Melodia-i veselă, dar el privește încruntat la acordeonist și-i cere mereu, din ochi, să țină tactul.

O pauză, apoi intră în

scenă cinci perechi de dansatori din aceeași comună. Acum dirijorul e dansator — îmbrăcat într-o cămașă lungă înflorată și Țari. În vîrte de zor o față blondă, frumoasă, mai înaltă decît el și chiuie de mama focului. Un dans local.

După program l-am cunoscut pe tovarășul dirijor, solist instrumentist și animator al echipei de dansuri. Il întreb dacă a mai condus coruri... Cum să nu, mă asigură, la școala pedagogică pe care a terminat-o abia în 1953. Mai dă ajutor unui cor nou dintr-un sat vecin. Are mare sprijin din partea tinerilor colectivități.

— Uite, Mitran Tudor, un flăcău harnic, conducător de atelaj... Așa îl cu-

nosc și pe Tudor, un tînăr înalt, grav, care vrea să pară vîrstnic.

Apoi, prezentîndu-mi cîțiva colegi, profesori și învățători care ar putea foarte bine să-i fie și părinți, mă asigură cu tărie:

— La noi tot corpul didactic sprijină căminul, echipele... Altfel nici nu se poate. Părinții-s tot învățători. „Sîntem învățători la sat din generație în generație...” Vîrsta? „20 de ani”. Numele? „Am uitat să mă recomand: Nicu Anton”.

...Plouă de-o zi întreagă. Azi n-am văzut soarele. În schimb am văzut alți oameni minunați, ca tînărul învățător pe care l-am cunoscut în această duminică mohorîtă.

Urziceni, 6 iunie 1954.

MIHAI DUMITRIU

Lupta pentru o recoltă mare de cartofi

Ce povestește șefa de brigadă Anastasia Matcina din colhozul „Malenkov“

Colhozul nostru se află la o depărtare de 10 km. de orașul Ordjonikidze, capitala Osetiei de nord. În acest colhoz se cultivă aproape 3.000 hectare de cereale, 450-500 hectare de cîneapă, 700-750 hectare de culturi furajere, tot altele cu cartofi și peste 200 hectare de legume. La fermele de animale ale colhozului sînt multe animale cornute mari, oi și păsări.

Datorită ajutorului pe care ni-l dă S.M.T.-ul Prigorodnaia, succesele colhozului sporesc cu fiecare an. În ultimii trei ani venitul bănesc al colhozului a crescut de la 2 la 8 milioane ruble. Anul trecut s-au dat pentru fiecare zi muncă 8 ruble în numerar, 8 kg. de grîne, 10 kg. de cartofi și multe alte produse agricole.

De trei ani încoace, odată cu lărgirea semănturilor de grîu de toamnă și de alte culturi, s-au lărgit aproape de trei ori și jumătate suprafețele cultivate cu cartofi. Venitul bănesc obținut din cultura cartofilor a crescut pînă la 4 milioane ruble.

Noi am obținut succese însemnate în cultura cartofilor. Anul trecut, de pildă, s-au obținut în mijlociu pe colhoz, de pe o suprafață de 723 hectare, cite 22.000 kg. cartofi la

hectar, iar în brigada noastră mult mai mult — adică cite 50.000 kg. la fiecare din cele 50 hectare cultivate.

În acest an noi am hotărît să obținem la fiecare hectar cite 60.000 kg. cartofi. Întărîndu și hotărîrea prin fapte, membrii brigăzii au ales încă de cu toamnă toți cartofii de sămîntă și au pus la păstrare numai tuberculele cu totul sănătoase cu o greutate de 120-150 grame fiecare. Tot sectorul rezervat pentru cartofi a fost arat toamna la adîncimea de 30 cm. și îngrășat totodată cu bălegar.

La începutul primăverii tot lotul a fost grăpat, pentru menținerea umezelii, după care, peste vreo zece zile, brigada de tractoare ne-a ajutat să facem cultivarea întregii tarlale la adîncimea de sădire a cartofilor și grăpatul premergător sădirii. Cartofii de sămîntă au fost între timp iarovizați.

Însămîntarea cartofilor am făcut-o anul acesta pe întreg lotul brigăzii în cuburi așezate în pătrat cu noua mașină de sădit „S.K.G.-4“. În fiecare cuib s-au pus cite două tubercule absolut sănătoase, introducîndu-se totodată superfosfat granulat (cite 100 kg. la hectar). La citeva zile pă-

mintul a fost grăpat, iar cînd au răsărit cartofii s-a făcut cultivarea în două direcții.

Mai tîrziu, pentru a obține o recoltă mare, brigada noastră va mai face cel puțin trei prașile de-a lungul și de-a curmezișul și va aplica de două ori îngrășăminte suplimentare, prima oară cînd plantele vor atinge 15-20 cm., iar a doua oară la vreo 20 de zile după prima îngrășare. În prima îngrășare suplimentară vom introduce pe fiecare hectar cite 150 kg. de clorură de potasiu și cite 50 kg. salpetru de amoniu. Odată cu prima îngrășare suplimentară vom mușuroi cartofii cu cultivatorul tras de tractor de-a lungul și de-a curmezișul rîndurilor. La cea de-a două îngrășare suplimentară se vor introduce pe fiecare hectar cite 200 kg. superfosfat și cite 150 kg. clorură de potasiu, făcîndu-se tot odată al doilea mușuroit. Al treilea mușuroit și ultimul se va face cu puțin înainte de împreunarea rîndurilor.

Aceste măsuri și altele pe care le vom aplica la întreținerea culturilor de cartofi ne dau încrederea că angajamentul de a obține 60.000 kg. cartofi la hectar va fi îndeplinit de brigadă.

O parte din corul colhozului „Lenin“ din ținutul Krasnodar, la Festivalul artiștilor amatori de la Moscova.

Fotografia înfățișează o parte a corului de stat popular rus din Arhanghelsc, executînd cîntece nordice.

Știri din satele sovietice

A început recoltarea orzului

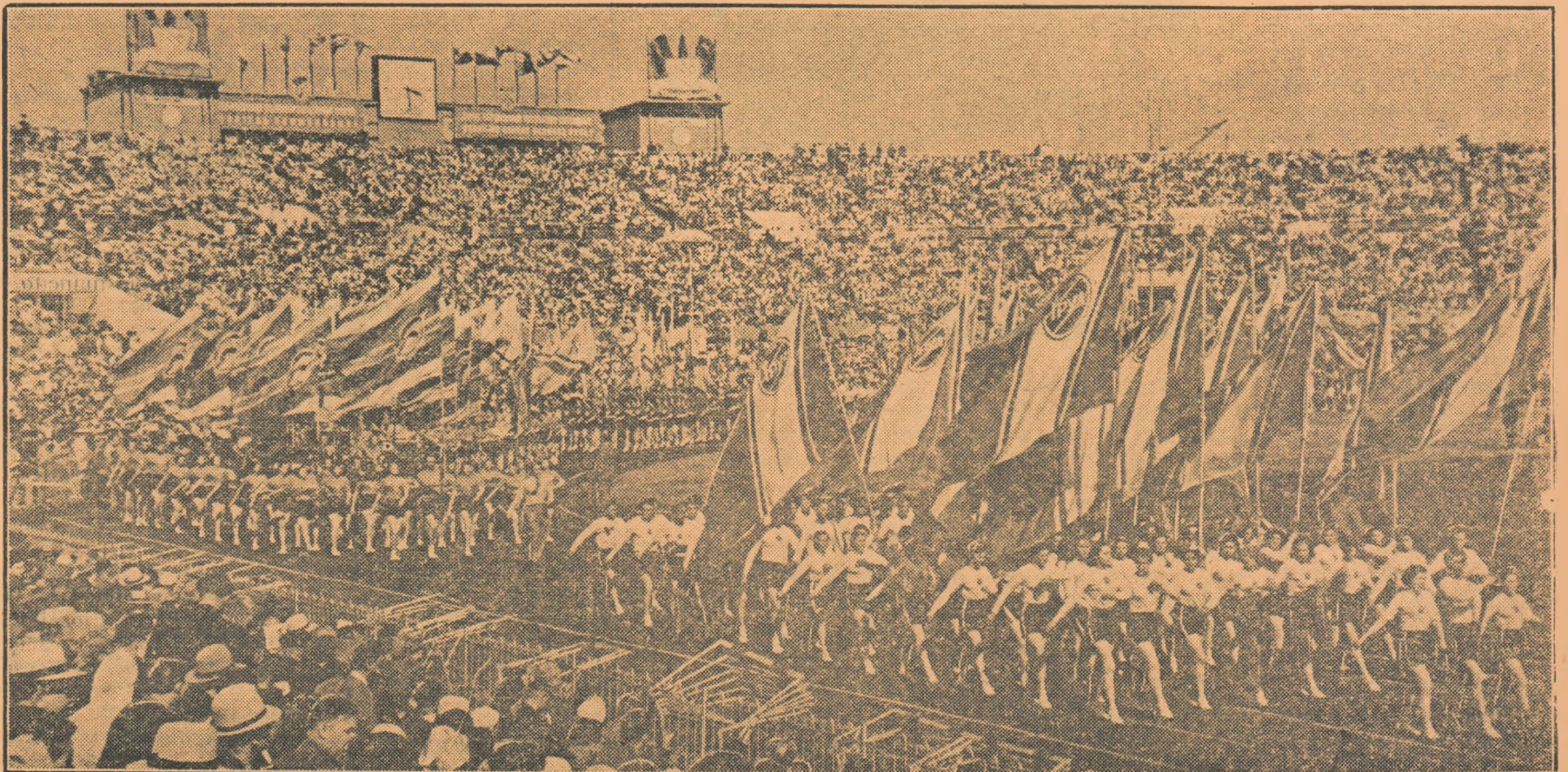
După ploile din ultima vreme, în Tadjikistan timpul s-a încălzit. Acum e în toi cositul finului. De asemenea, se coc grînele. Colhozurile din raioanele Dangari, Moskovski și Par-

har au început recoltarea orzului. Peste tot recolta e mult mai mare ca anul trecut.

O îngrijitoare de animale fruntașă

Colhoznica Maria Andrievskaia din artelul agricol „Suvorov“ (R.S.S. Le-

tonă) a crescut anul trecut 35 viței. Ea a folosit în munca sa experiența celor mai bune îngrijitoare de viței din țară, cum și îndrumările oamenilor de știință. În acest an Maria Andrievskaia și-a luat angajamentul să crească 40 de viței.

În toată Uniunea Sovietică au avut loc serbări populare în cinstea aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia. În fotografie: Aspect de la parada sportivilor de pe stadionul „Dinamo“ din Moscova.

Pășunatul sistematic

La întrebările cititorilor asupra modului cum trebuie să se facă pășunatul vitelor, dăm răspunsul tov. ing. C. BISTRICEANU, șeful Serviciului Pășuni și Fânețe din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Iarba verde de pe pășuni este cel mai bun și cel mai ieftin nutreț. Ca să fie sporită producția de iarbă a pășunilor, se recomandă să fie aplicate anumite lucrări de îngrijire și îmbunătățire cum sunt: curățirea și nivelarea terenului, scurgerea apelor care băltesc, îngrășarea terenului, împrăștierea semințelor de ierburi pe locurile dezgolite și altele.

Foarte însemnat este fe-

lul cum se face pășunatul ierbii. Dacă vitele sînt lăsate să pască — vaci cu juninci, cai și oi, etc. — toate la un loc și peste întreaga pășune, în scurt timp toată iarba este călcată în picioare, bătută și murdărită de noroi, balegă sau urină și de aceea vitele n-o mai mănincă cu poftă. În felul acesta pe unele pășuni jumătate din iarbă rămîne nefolosită, în scurt timp apar buruienile, iar ierburile valoroase otăvesc cu greu.

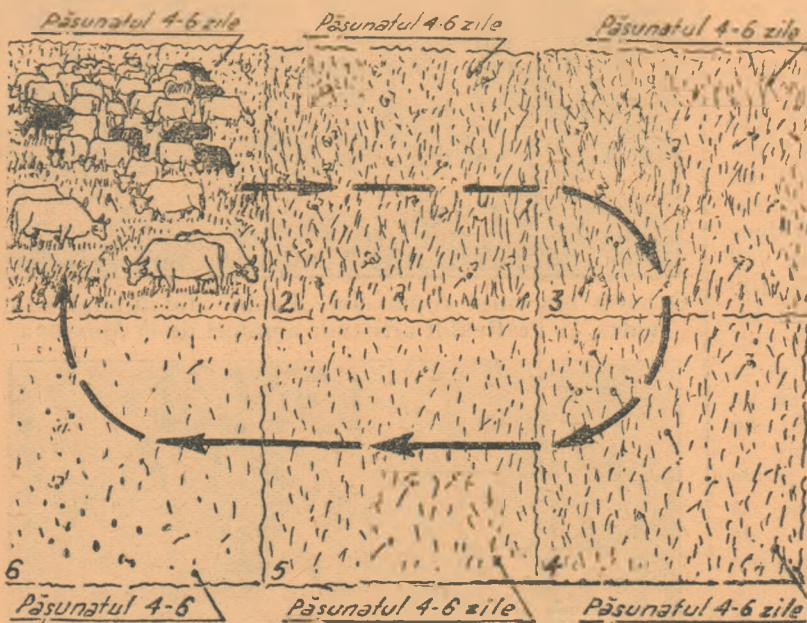
Împărțind vitele pe grupe — de pildă: deoparte vacile cu lapte, de altă parte sterpe, apoi junicile, oile minzări, etc. — ele vor pășuna mai liniștit. Pe de altă parte, dacă împărțim

și pășunea în 6—10 tarlale, care să fie pășunate pe rînd, cîte 4—6 zile, dăm puțința ierburilor să otăvească de 2—3 ori pe vară. Vitele vor avea astfel mereu iarbă fragedă.

Astfel de lucrări s-au aplicat pe pășunea Șanta din comuna Săliște, regiunea Stalin, în suprafață de circa 54 hectare. Aici pășunau pînă în anul 1949, 45 capete vaci sterpe și juninci. După ce au fost tăiate tufele, a fost nivelat și îngrașat terenul, iar pășunea a fost împărțită în 6 tarlale. Producția de iarbă a crescut mereu, așa încît în anul 1951 au putut fi introduse la pășunat 80 juninci, care au cîștigat în mijlociu un spor de greutate vie de 27 kg. În 1952 au pășcut pe pășunea Șanta 110 capete care au cîștigat 40 kg. în mijlociu greutate vie, iar în 1953 au fost introduse 125 vite care au cîștigat 51 kg. greutate vie în medie.

În același timp calitatea ierbii s-a îmbunătățit mereu, apărînd pe pășune păiuș roșu, iarba vîntului, firuța, trifoiul alb și roșu și altele.

Măsurile acestea pot fi aplicate cu ușurință pe toate pășunile, înlesnindu-se astfel creșterea și îngrășarea vitelor.

Polenizarea suplimentară la secară

Cînd secara dă în floare, noi putem să-i aplicăm o metodă înaintată și anume: polenizarea suplimentară artificială, care ne aduce un mare spor de recoltă. Această lucrare o facem dimineața, după ce s-a ridicat roua și o repetăm din două în două zile, în tot timpul înfloritului sau chiar 3—5 zile la rînd.

Lucrarea o facem ca în desenul alăturat, unde doi oameni trag o funie întinsă pe deasupra lanului.

În felul acesta noi ajutăm secarei să lege toate

boabele, căci de obicei această plantă nu leagă bine decît atunci cînd polenul (praful galben) de la florile unei plante de secară

poate ajunge pe florile altei plante de secară.

Prin acest procedeu recolta de secară se mărește cu 200—500 kg. la hectar.

Produceți DE PRIN COOPERATIVELE SĂTEȘTI

Primele legume livrate cooperativelor din contractări

În cursul acestei luni cooperativele din raionul Tg. Jiu au început să primească însemnate cantități de felurite legume de la țărani muncitori care au încheiat contracte. Cooperativa din comuna Șomănești a primit 540 kg. spanac și ridichi de lună. De asemenea, la cooperativa din comuna Iași au fost aduse de către țărani munci-

tori care au încheiat contracte mari cantități de spanac, ceapă, usturoi verde, precum și alte legume și zarzavaturi. Ion Fugaru, președintele cooperativei din comuna Iași, a predat săptămîna trecută cooperativei, primul pe raion, o cantitate de 870 kg. ceapă verde.

I. Sbirciog
corespondent

120 contracte

Crește mereu numărul țărănilor muncitori din comuna Tutana, raionul Curtea de Argeș, care în-

cheie contracte cu cooperativa pentru livrarea de fructe. Pînă mai zilele trecute numărul contractelor pentru fructe se ridicase la 120.

Primii care au încheiat contracte de vânzare a fructelor prin cooperativă sînt Gh. Manolache, F. Tănăsescu, Gh. Bălălașu, V. Șerban și P. Prodan. Ei și-au luat angajamentul în contracte să predea cooperativei cîte 2.000 kg. fructe de calitate superioară pînă la 30 decembrie 1954.

Vești din țările de democrație populară

La Sițian (R. P. Chineză)

Pămînturi întinse și roditoare au fost și înainte la Sițian. Peste ele stăpîneau însă atunci moșieri chinezi și capitaliști străini.

Pe aceste locuri mănoase a luat ființă în anii Chinei Populare o gospodărie agricolă de stat — prima mare gospodărie de acest fel din provincia Guansi.

Pe întinsul celor peste 250.000 mu, adică vreo 15.000 hectare (1 mu = 6 ari) răstoarnă brazdă adîncă plugurile trase de

tractor. Furia apelor este acum stăvilită de diguri puternice; holdele cresc înalte, încărcate de rod.

Șoseaua nou construită, moara, garajul pentru autotamioane, clădirile administrative și casele de locuit, întinsele grădini cu pomi fructiferi, cirezile de vaci, turmele de porci, sînt numai unele din înfăptuirile care vorbesc de avîntul continuu al acestei așezări din Republica Populară Chineză.

In orașele și satele Coreei de nord

De la un capăt la altul R. P. D. Coreene freamătul muncii este tot mai viu. Locul ruinelor și al grămezilor cu moloz l-au luat schelele. Se reface și se construiește peste tot. Se pun în funcțiune fabrici și uzine, se amenajează școli, biblioteci, spitale. Munca pașnică răsună puternic în Coreea de nord.

Într-o parte a țării — în orașul Nampho — a fost pusă în funcțiune o importantă fabrică de sticlă; metalurgistii de la uzina de metale neferoase din Manphen au dat în funcțiune jurnalul; la Kuson textilele trimit populației mii de metri de țesături.

Țăranii muncitori zoresc cu multă însuflețire muncile cîmpului. Și atunci cînd aviatorii americani trimiteau focul lor ucigător peste holde, țărani coreeni n-au încetat să dea patriei recolte însemnate la hectar.

Acum cînd viața nu le mai este în primejdie,

munca lor este mai spornică. În cele mai multe regiuni orezul, cultura de seamă a țării, se cultivă cu mult mai de vreme ca de obicei.

In munca de refacere a

țării, poporul coreean simte din plin ajutorul de frate al țărilor surori. Specialiștii din Uniunea Sovietică, China și țările de democrație populară dau ajutor muncitorilor și tehnicienilor coreeni. La sate au fost trimise pompe pentru irigare, îngrășăminte chimice pentru culturile de orez.

Zilele muncii pașnice rodesc din plin. Poporul coreean sprijinit de toate popoarele lumii, luptă ca nimeni, niciodată, să nu-i mai întrerupă munca pașnică.

Intr-un sat din R. Cehoslovacă

Din oricare parte te-ai îndrepta spre satul Palarikovo din Slovacia de miază-zi, drumurile și șoselele au aceeași înfățișare: largi, pietruite, cu pomi de o parte și de alta.

De cum intri în sat, calci pe asfaltul neted al străzii. Satul are clădiri obștești arătoase, locuințe bine întreținute. Pe străzi și în case a pătruns lumina electrică. Din fiecare locuință răzbate melodia transmisă prin difuzoare. Mulți din locuitorii satului și-au instalat și telefon.

Innoirile din sat au venit cu fiecare nou an scurs de cînd cîrmuirea treburilor obștești se află în mîna puterii populare. Nu știi ce

să admiri: minunatul parc al tineretului cu un mare bazin de înot, stadionul sau frumoasele clădiri ale

celor două școli.

S-a înnoit satul, a înflorit traiul țărănilor muncitori. Mîncăruri alese și din ce în ce mai multe pe masă, îmbrăcăminte frumoasă, casă tot mai frumos mobilată îți întîlnești la fiecare țaran muncitor din sat. Puterea populară a schimbat din temelii viața oamenilor, înfățișarea satului.

Construcții noi de case în satele ungare

De la înființarea sa, uzina pentru construcția de case de locuit la sate din R.P. Ungară a construit 8.000 case de locuit în diferite părți ale țării. În cursul anului 1954 vor fi construite pentru membrii cooperativei agricole de producție aproximativ 1.000 de locuințe. În acest scop,

arhitecții au întocmit 14 proiecte tip de locuințe. Țăranii muncitori care își construiesc case, primesc din partea statului credite care pot fi date înapoi într-o perioadă de 20 ani. Totodată ei primesc în mod gratuit, în folosință veșnică, loc de casă avînd o suprafață de 250—400 metri pătrați.

Din lumea întreagă

Calea spre rezolvarea pașnică a problemei coreene

Discuțiile purtate la Geneva în jurul problemei coreene dovedesc cu tărie neîncetatele străduințe pe care le depun delegațiile R.P.D. Coreene, R.P. Chineze și U.R.S.S. pentru reglementarea pașnică a situației din Coreea.

Încă de la începutul conferinței de la Geneva, delegația R.P.D. Coreene a prezentat o serie de propuneri cu privire la unificarea pașnică a țării pe baze democratice. În propunerile făcute se prevede că restabilirea unității naționale a Coreei interesează în primul rând poporul coreean însuși; s-a propus ținerea de alegeri libere în întreaga Coree, înlăturându-se orice presiune asupra alegătorilor. Organizarea alegerilor pe întreaga Coree ar urma să se facă pe baza înțelegerii între Coreea de nord și cea de sud, de către o comisie alcătuită din reprezentanți ai celor două părți ale țării. Delegația R.P. Chineze a prezentat o propunere suplimentară, prevăzând formarea unei comisii din reprezentanți ai țărilor neutre care nu au luat parte la războiul din Coreea și care comisie să supravegheze desfășurarea alegerilor libere.

În cuvântarea sa din 5 iunie, V. M. Molotov a făcut o seamă de propuneri deosebit de importante, care privesc posibilitatea încheierii unui acord în vederea rezolvării problemei co-

reene. Propunerile șefului delegației sovietice privesc organizarea alegerilor libere pe întreaga Coree, retragerea tuturor forțelor militare din Coreea, stabilirea unei comisii internaționale care să supravegheze alegerile. V. M. Molotov a arătat că sînt cîteva probleme asupra cărora conferința ar putea de pe acum să ia hotărîri de comun acord. Totodată conferința va trebui să discute în mod amănunțit și să încerce să găsească căile și metodele practice pentru înlăturarea acelor principii asupra cărora părerile se deosebesc total.

Discuțiile au arătat însă că cercurile guvernante din Statele Unite ale Americii nu doresc rezolvarea problemei coreene pe calea tratativelor. S.U.A. urmăresc să-și mențină mai departe dominația în Coreea de sud și să întindă această dominație asupra întregii țări. Cît privește cele 14 așa zise propuneri ale Coreei de sud, ele se reduc la impunerea regimului lui Li Sin Man, întregii țări. Un asemenea plan este urit de poporul coreean.

Propunerile delegațiilor R.P.D. Coreene, R.P. Chineze și U.R.S.S. sînt sprijinite și aprobate cu căldură de popoarele Asiei și ale întregii lumi. Ele deschid calea spre crearea pe cale pașnică a unui stat coreean unit, independent și democrat.

Împăratul-slugă

Nu se știe dacă Bao Dai va fi auzit de piesa de teatru „Slugă la doi stăpîni”. Cu toate acestea el își joacă foarte bine rolul pe care în această piesă îl are comicul personaj Trufaldino. Desigur că Bao Dai, ca și Trufaldino, își spune: „E bine să fii slugă la doi stăpîni. Primești două lefuri și mănînci cît patru”. Și Bao Dai, completîndu-l pe Trufaldino, își spune că unde sînt doi, merge și al treilea stăpîn.

Bine înțeles că pentru această meserie Bao Dai a fost pregătit din timp. A făcut școli speciale. Doi bancheri francezi l-au trimis în urmă cu ani pe micul prinț Bao Dai să învețe în Franța. Prințului nu-i plăcea să învețe decît jocuri de noroc și să-și petreacă nopțile în localuri de desfriu. Nu după mult timp, banca franceză a Indochinei l-a uns pe Bao Dai împărat al Vietnamului, în anul 1932. Dar trebuirile împărătești îl plictisesc. De aceea fuge din nou în Franța, unde pune pe masa de joc banii împărăției.

Incepe războiul. Bao Dai își face repede socoteala: „Vin ai noștri, pleacă ai noștri”. În timp ce patrioții vietnamezi își vărsau

sîngele în lupta contra ocupanților japonezi, el declara la 11 martie 1945 că guvernul său: „își arată credința față de Japonia și

tat, a început să se tocmească. Tîrgul s-a încheiat și Bao Dai s-a întors în Vietnam. Străzile erau înțesate cu polițiști. Dar aceștia nu puteau acoperi huidușelele cu care poporul îl întâmpina pe împărat. În împărăția lui Bao Dai sate întregi sînt distruse din cauza războiului pe care el, la ordinul stăpînitorilor, l-a provocat. În schimb Bao Dai adună dolari. Încă din 1949 a trimis în Europa 500.000 dolari. A cumpărat o vilă în Franța și o moșie în Congo.

Bao Dai, întocmai ca și Trufaldino, slujește acum la doi stăpîni. El caută să împace și banca Indochinei (a capitaliștilor francezi) și pe bogătașii americani. Numai că între două chefuri Bao Dai simte a ceea cum i se clatină tronul. Atunci merge fuguța să fie încurajat de stăpînii săi și capătă noi puteri pentru a striga „Vreau război!”. Incepiind conferința de la Geneva, Bao Dai, și-a trimis cîteva circaci, să-i ducă și acolo strigătele războinice. Însă strigătele sale sînt jalnice în fața uriașului cor de pace al popoarelor.

Aceasta este pe scurt povestea lui Bao Dai, împăratul-slugă.

este hotărît să colaboreze cu această țară”. Terminîndu-se războiul și Bao Dai termină cu împărăția. A plecat la Hong-Kong. Era mereu oaspetele localurilor unde juca și benchetua pînă îl apucau zorile. Deabia acum se considera împărat: împăratul localurilor de noapte. Dar într-o bună zi un diplomat american, dă de el pe străzile Hong-Kong-ului.

— Avem nevoie de un împărat în Vietnam. Ești omul care ne trebuie, ai experiență.

Bao Dai văzîndu-se cău-

În cîteva rînduri

• La Geneva — în Elveția — a avut loc decernarea Premiului Internațional al Păcii, marelui artist

american Charlie Chaplin, dirz luptător pentru pace.

• La 4 iunie s-a deschis la Calcutta primul Congres

național al femeilor, la care participă aproape 1.000 de delegate din toate colțurile Indiei.

Răspundem cititorilor

Mai mulți țărani din comuna Mărunței, raionul Drăgănești, ne-au întrebat care sînt cauzele răsturnării guvernului legal al Pakistanului de est?

Iată răspunsul:

Nu de mult au avut loc alegeri în Pakistanul de est (de răsărit), provincia cea mai însemnată a țării, prin faptul că aici locuiesc 42 milioane locuitori din cei 76 milioane locuitori ai Pakistanului. În aceste alegeri a ieșit victorios Frontul unit al partidelor de opoziție, care a obținut 223 mandate. Care este explicația succesului răsunător pe care l-a obținut Frontul unit (din care face parte și organizația Partidului Comunist)? Masele populare din Pakistan au respins cu hotărîre politică pe care a dus-o Liga musulmană, partid guvernamental din Pakistan care sprijină atragerea țării în planurile agresive ale conducătorilor Statelor Unite ale Americii. Astfel se explică faptul că de unde în trecut acest partid deținea 237 mandate din totalul de 309, el a obținut în ultimile alegeri doar 10 mandate.

Programul Frontului unit condamnă cu hotărîre politică de atragere a Pakistanului în sistemul alianțelor războinice americane, iar în politica internă, programul Frontului unit prevedea măsuri de îmbunătățire a situației de mizerie în care se zbate populația acestei țări.

De ce a fost răsturnat guvernul Pakistanului de Est

Poporul pakistanez luptă să-și îndrepte starea nenorocită în care se zbate. Iată un singur exemplu despre starea populației. Într-o singură regiune a Pakistanului, 75 la sută din întreaga populație, adică aproape 2.600.000 oameni nu au nici o brazdă de pămînt. Din suprafața arabilă a regiunii, 11.100.000 acri (unitate de măsură folosită în Pakistan), 9 milioane acri se află în mîinile moșierilor și numai 2 milioane acri de pămînt neroditor sînt stăpîniți de 500.000 țărani.

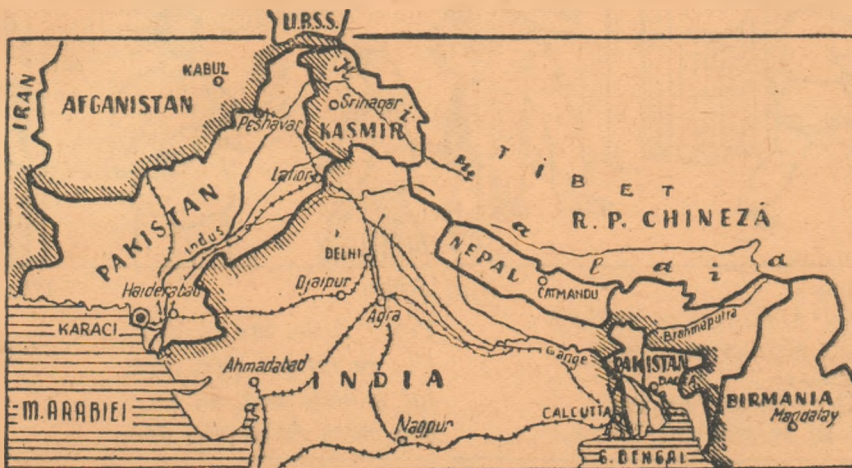
Tocmai pentru a lichida cu viața de robi, masele populare din Pakistanul de răsărit au votat pentru

Frontul unit al partidelor de opoziție și luptă acum împotriva noului complot imperialist în Pakistan. Astfel cele două tabere care s-au înfruntat în aceste alegeri au pus în fața alegătorilor probleme de viață, pe care masele populare le-au rezolvat așa cum era de așteptat. Rezultatul alegerilor, așa cum scrie un ziar francez, „a avut la Londra și Washington efectul unei bombe”.

Dar cu toate că rezultatul alegerilor arată răspicat care este partidul susținut de masele populare, guvernul legal al Pakistanului de est, format de Frontul unit, a fost răsturnat. De ce? Acest lucru s-a

întîmplat tocmai pentru a înlătura efectul de bombă pe care l-a avut rezultatul acestor alegeri. Guvernul central (al întregului Pakistan) a găsit cu cale să suspende și orice măsură de pretinsă „democrație”, pentru a putea răsturna noul guvern al Pakistanului de est. Încă din luna aprilie a avut loc la Peshavar o conferință a guvernatorilor de provincii, la care a participat și guvernatorul general al Pakistanului. Aici s-au luat măsuri pentru a se „pune la punct” situația din Pakistanul de est. Doi reprezentanți ai guvernului central pakistanez au plecat în Pakistanul de est și n-au trecut decît 5 zile de la sosirea acestora și au și început să aibă loc provocări sîngeroase. Prin falsuri și amenințări guvernul central pakistanez, la ordinul stăpînitorilor lui americani a reușit să răstoarne guvernul legal al Pakistanului de est. Primului ministru al acestui guvern, Faziul Hak, i s-a fixat domiciliu forțat. Mulți miniștri și numeroși membri ai adunării legislative au fost arestați. În locul guvernului legal, la conducerea provinciei a fost instalat un nou guvernator.

Complotul reacțiunii pakistaneze, care la porunca imperialiștilor străini încearcă să înăbușe lupta poporului pakistanez împotriva rezistenței crescînde a maselor populare. Această nouă încercare a imperialiștilor de a provoca tulburări în Asia a stîrnit protestul popoarelor.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Așa vrea responsabilul

Căminul cultural din comuna Râscăeți, raionul Găești, are o echipă de teatru... Asta-i bine! Echipa se pregătește pentru concurs... Asta-i și mai bine! În ultima vreme, echipa a prezentat pe scena căminului patru piese noi și bine alese... Asta-i bine de tot!

Și totuși treaba nu merge prea bine în Râscăeți. Să vedeți și dumneavoastră...

...Mai zilele trecute, Marin C. Mustățâ, flăcău isteț și artist priceput, bătea în poarta unei gospodării.

— Nu poți cumva, lele Marie, să-mi împrumuți o fustă?

— Cu dragă inimă — i-a spus femeia, aducându-i una de îndată. Flăcăul a bătut și la poarta de alături:

— Împrumută-mi, lele Heană, o bluză.

— Da' ce faci bre cu straie muieresti? se minună ea.

— Păi joc duminică în piesa „Zestrea Ilenuții”.

— Ei și?

— Cum „ei și”? Joc rolul Saftei și am musai nevoie de straie muieresti.

— Cum, păcatele mele?! Ce-ți veni să faci tocmai tu pe muieră?

— Păi, dacă așa vrea tovarășul responsabil al echipei de teatru!

— De ce n-a găsit și el o fată? S-o fi pus pe Paulina.

— Nu se putea!

— De ce nu se putea?

— Păi Paulina joacă și ea în piesă, dar în alt rol.

— În ce rol?

— În rolul lui Tudose.

— Păi, treabă-i asta, mă Marine? Drept să-ți spun mă bătea gândul să joc și eu într-o piesă.

Dar acum, m-am răzgândit.

— Chiar să fi vrut și tot n-ai fi putut juca!

— Și de ce, mă rog matale?! s-a mirat femeia

— Nu te-ar fi primit tovarășul responsabil în piesa pe care o pregătim acum, nu mai e liber niciun rol de bărbat.

TRAIAN LUNGU

Ați știut că pădurarii păzesc uneori butoaiile cu țuică? Dacă nu, deplasați-vă la ocolul silvic al raionului Iibou. Acolo veți da cu ochii de pădurarul Ianchiș Ion care păzește cu multă strășnicie butoaiile cu țuică ale chiaburilor, ca nu cumva vreun „răufăcător” inșetal, să le împușineze conținutul.

In sus și-n jos

Ion și Stan odată au arat.
Ion și Stan odată-au semănat,
Iar griul unuia și-al celuilalt
Crescut-a cam de-o palmă de înalt
La fel le-a mers precum au și muncit.

Pe urmă însă, ce s-o fi ivit,
E greu de spus și de-nțeles e greu:
Ion, când îl cătai, ședea mereu
Spre glie aplecat, cu ochi-n jos,
În timp ce Stan spunea: Sint norocos!

Apoi privea în sus încrezător
Și se gândea la rodul viitor.

De ce Ion mereu în jos privea,
Și sta încovoat? Dinsul plivea
Așa stârpea din lan neghina, pirul
Neorind să le plătească-n grine birul.

Iar Stan, pe sus, privirea își rotea,
Pe când neghina-n lan se răsfața.

Trecut-a iute-al zilelor șuvoi,
Și toamna i-a găsit pe amindoi
Privind, tot unu-n sus și altu-n jos,
La fel ca-n primăvară, dar, curios:
Ion privea în sus, spre carul plin
Și Stan în jos: rușine-i de vecin.

F. IORDACHESCU

Scrisorile lui Ilie Poznașu

(5)

Multe mi-s date să văd pe unde că-ătoresc. Mă cheamă cîltorii și trebuie să fiu peste tot. Așa și deunăzi. Eram în autobuzul D.G.T.A., care face cursă între Cluj și Zalău. Așteptam cu banii pregătiți să vină taxatoarea. A început de la capătul celălalt, de lângă șofer. Dar odată cu taxatul obișnuit făcea și ceva neobișnuit:

— D-ta mergi la Zalău, zici? se adresă ea primului călător. — Atunci scapi ușor, că mergi departe iei cărți numai de 3 lei — și-i înținse câteva broșuri.

— Păi eu mi-s muncitor și ăstea-s despre creșterea oilor — încercă el să protesteze — apoi își toate de-un fel.

— N-are nimic — i-o tăie ea — e bine să știi și dumneata cum se face brînză. Iar dacă-s de-un fel tot e bine: citești una și știi ce scrie în toate.

Unei băbuțe ce mergea doar două stații i-a dat cărți mai scumpe, de 5 lei.

— Nu știu să citesc maică — s-a rugat băbuța.

— Și dacă ai ști nu-i mare scofală, că-i scrisă în altă limbă — a liniștit-o taxatoarea.

În fața mea sta un învățător.

— Cartea asta am citit-o — i-a

zis el taxatoarei. — Și pe asta am citit-o, — a refuzat el și cartea a doua.

— Știi limba maghiară? — l-a întrebat ea, nemai putînd răbda.

— Nu.

— Atunci pe asta scrisă în ungu-rește n-ai citit-o. Ia-o!

Un țăran n-a vrut să ia cartea dată de taxatoare, fiindcă o mai cumpărase tot de la eacu vreo trei zile înainte. S-a pornit cearta.

— Dacă mai ai cartea sau nu, dacă o citești sau ba, treaba dumitale. Mîine ne dă de la autobază alt ma!dăr de cărți: noi trebuie să vindem, dumneata trebuie să cumperi.

Dintre toți călătorii din autobuz numai eu am scăpat fără să cumpăr cărți. Ajunsesem la Sînmihai și trebuia să cobor, dar nu pentru asta am scăpat.

— De nu iei cărți te ducem pînă la Zalău și te înapoiezi pe jos — m-a amenințat taxatoarea.

— Nu iau — zic — tîndcă nu mai am treabă la Sînmihai. Acum poți să mă duci pînă la dracu-n praznic; pentru ce trebuia să merg la Sînmihai am aflat în autobuz.

Am despre ce să scriu.

Și fiindcă nu pricepea ce voiam să-i spun, m-am recomandat: Ilie Poznașu.

metoda ei personală de educație: bătaia! Și aplică cu mult zel metoda aceasta, adică bate Bate pe copiii lui Romitan Iacob, Sabău Ion și ai altor țărani muncitori.

Sătenii s-au hotărît să pună mina pe condei și să-i treacă în catalog învățătoare... nota 2 la purtare!

Străngături

Rărița bătut-o-ar focul
Mi-a mincat, vere norocul
Că porumbul rărițat
Jumătate s-a uscat.

Mindrulița sprincenată
Și cu iie inflorată,
Smulge-o buruiiană, două
Și lasă în urmă nouă.

„Cinstea” chiaburului

Moldoveanu Valeriu și Trocaru Constantin cîntau în biroul lor de la sfat, cînd au venit țăranii să li se plîngă despre Predulescu, proprietarul morii:

— Ia uium mai mult decît scrie legea.

— Dă bonuri de măcinăș pe sprînceană.

Moldoveanu s-a încruntat, apoi zise țăranilor:

— I-arăt eu, duceți-vă acasă.

După ce-au plecat țăranii, Moldoveanu s-a întors către Trocaru:

— L-am prins iar pe Aristide Pre-

dulescu. Hai, Trocare, că-i rost de petrecere.

În după amiaza aceea și seara pînă tîrziu, Moldoveanu, Trocaru și morărița au petrecut și-au cîntat. Moldoveanu și Trocaru cîntau:

Morărița cu fuiorul

Cu fuioru-mi toarce dorul...

Morărița nu se lăsa nici ea mai prejos și cînta:

Macină mai iute moară...

A doua zi la sfat, Trocaru îi spunea lui Moldoveanu:

— A fost strașnică petrecerea.

— Nu-i adevărat!

— Cum nu-i adevărat?! Dar ouăle, dar brînză, dar fripturile, ce n-au fost bune?

— Nu m-ai înțeles, măi frate: vreau să spun că nu-i adevărat ce spun țăranii, Predulescu ne-a convins că-i cînstît.

După o corespondență trimisă de Ștefan Ionescu

Curiozități...

În vremea aceasta prietenii săi chiaburii îi „păzesc” lemnele din pădure. Vorba ceea: serviciu contra serviciu...

Învățătoarea Dușan Regh'na din comuna Creaca, regiunea Cluj, are

DIN INTIMPLĂRILE LUI MOȘARDEI (7)

(Desen de F. CALAFETEANU)

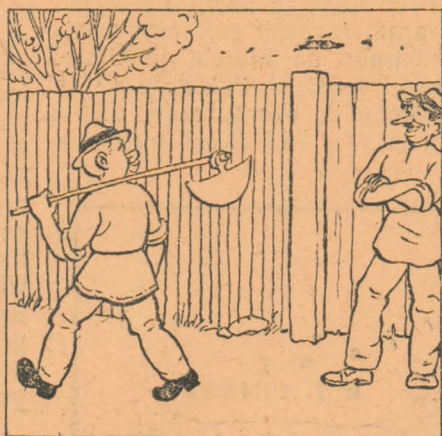

Moș Ardei:

Doar odată îl prășești?...
Și de ce nu-l-mai rărești?

Gheorghe:

Vorba din bătrîni ascult:
Fire multe, porumb mult.

Gheorghe:

Moș Ardei, iar la prășit?
Parc-abia ai isprăvit?!

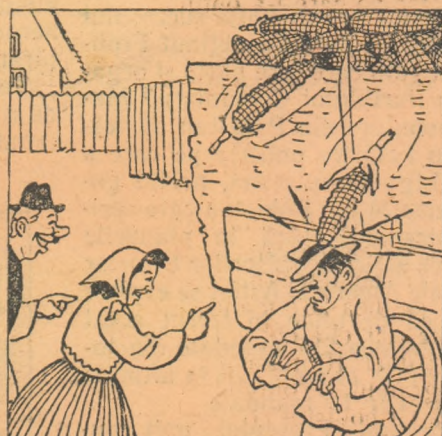
Moș Ardei:

Măcar de trei ori așa
Ai să te mai miri mata...

Gheorghe:

Vezi? Ardei mă cicălea
Dar eu tot am scos ceva,
Iar știuleți, așa, de soi,
N-a cules Ardei nici doi...

Gheorghe:

Ce-a căzut? Văleu, mă doare!

Sătenii:

A căzut din împlinare
Un știulete, din cei grei
Din căruța lui Ardei.